FESTGUDSTJENESTE

AARHUS DOMKIRKE | 21. JANUAR 2024 | 14.00

H.M. KONG FREDERIK 10.

AARHUS DOMKIRKE

AARHUS STIFT

MUSIK FØR GUDSTJENESTEN

Gæsterne ankommer 12.00-14.00

MUSIK FRA CHRISTIAN IV'S HOF

ALESSANDRO OROLOGIO (1550-1633)
INTRADA
Prinsens Musikkorps

MOGENS PEDERSØN (1585-1623)
/ MICHAEL PRAETORIUS (1571-1623
MIN SJÆL NU LOVE HERREN
Aarhus Domkirkes Kantori
Anne Agerskov | dirigent
Kristian Krogsøe | orgel

JOHN DOWLAND (1563-1626)
FLOW MY TEARS

PRINCE OF DENMARK'S GAILLARD
Prinsens Musikkorps

NORDISK LYS

NIELS LA COUR (*1944)
I SNE STÅR URT OG BUSK I SKJUL
Aarhus Domkirkes Kantori

CARL NIELSEN (1865-1931)
MIN JESUS, LAD MIT HJERTE FÅ
Skt. Clemens Drengekor
Brian Stenger Poulsen I dirigent

ERIC WHITACRE (*1970)
LUX AURUMQUE
Aarhus Domkirkes Kantori

J.A.P. SCHULZ (1747-1800)
HER KOMMER, JESUS, DINE SMÅ
(ARR.: I. VINDSPOLL)
SORA
Birgitte Næslund Madsen | dirigent

KIRKEMUSIK FRA EUROPA

GABRIEL FAURÉ (1845-1924)
CANTIQUE DE JEAN RACINE | OP. 14
Skt. Clemens Drengekor

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809-1847)
VERLEIH UNS FRIEDEN

RALPH VAUGHAN WILLIAMS (1872-1958)
O HOW AMIABLE
Aarhus Domkirkes Kantori

Biskop Henrik Wigh-Poulsen

Domorganist Kristian Krogsøe | orgel

AARHUS DOMKIRKES KANTORI
Domkantor Anne Agerskov | dirigent

SKT. CLEMENS DRENGEKOR
Brian Stenger Poulsen | dirigent

SORA
Birgitte Næslund Madsen | dirigent

Medlemmer af
PRINSENS MUSIKKORPS

Mette Nielsen | harpe

KLOKKERINGNING

BEDESLAG

INTROITUS
Procession

ĒRIKS EŠENVALDS (*1977)
TRINITY TE DEUM (2013)

INDGANGSBØN

SALME | DDS 15

Op, al den ting, som Gud har gjort

Mel.: Tjekkisk sangbog 1576

1. Op, al den ting, som Gud har gjort,
hans herlighed at prise!
Det mindste, han har skabt, er stort
og kan hans magt bevise.

2. Gik alle konger frem på rad
i deres magt og vælde,
de mægted ej det mindste blad
at sætte på en nælde.

3. Det mindste græs jeg undrer på
i skove og i dale,
hvor skulle jeg den visdom få
om det kun ret at tale?

4. Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
at alle skove vrimle,
de mange fuglesving, der sker
op under Herrens himle?

5. Hvad skal jeg sige, når jeg går
blandt blomsterne i enge,
når fuglesangen sammenslår
som tusind harpestrenge?

6. Hvad skal jeg sige, når mit sind
i havets dybe grunde
kun dog så lidt kan kige ind
og ser så mange munde?

7. Hvad skal jeg sige, når jeg ser,
hvor stjerneflokken blinker,
hvor mildt enhver imod mig ler
og op til himlen vinker?

8. Hvad skal jeg sige, når jeg op
til Gud i ånden farer
og ser den store kæmpetrop
af blide engleskarer?

9. Hvad skal jeg sige? mine ord
vil ikke meget sige:
o Gud! hvor er din visdom stor,
din godhed, kraft og rige!

10. Op, stemmer alle folk på jord
med frydetone sammen:
Halleluja, vor Gud er stor!
Og Himlen svare: Amen!

Hans Adolph Brorson 1734

SALUTATION

Biskop: Herren være med jer!

Menighed: Og med din ånd!

KOLLEKT

Herre, Gud, himmelske Far
Du viste os i din søn Jesus Kristus
i lyset fra himlen, din herlighed.
Du viste os i ham, hvor forbundet,
du er med os, og hvor forpligtet
du er på dit skaberværk.
Vi beder dig:
Oplys vores hjerter med dit ord og din
Helligånd, så vi bliver styrket af din nåde
og lever ud af din kærlighed.
Giv os mod til at virke i vores kald.
Hjælp os med at værne om hinanden,
i at skabe fællesskab,
ikke splitte men samle.
Styrk båndene imellem os,
ret al vores tro mod din kærlighed og
nåde, en fremtid i din hånd
du som lever og regerer i Helligånds
enhed.

Menighed Amen

LÆSNING

fra Det Gamle Testamente
Esajas' Bog 2.2-5

Til sidst skal det ske,
at Herrens tempelbjerg står urokkeligt,
højt over bjergene,
knejsende over højene.
Alle folkeslag skal strømme dertil,
talrige folk skal drage af sted og sige:

»Kom, lad os drage op til Herrens
bjerg, til Jakobs Guds hus;
han skal vise os sine veje,
og vi vil gå på hans stier.
For belæringen udgår fra Zion,
og Herrens ord fra Jerusalem.«

Han skal skifte ret mellem folkeslagene,
fælde dom blandt talrige folk.
De skal smede deres sværd om til
plovjern,
og deres spyd til vingårdsknive.
Folk skal ikke løfte sværd mod folk,
og de skal ikke mere oplæres til krig.

Jakobs hus, kom,
lad os vandre i Herrens lys.

MOTET

NIELS W. GADE (1817-1890)
MORGENSANG AF ELVERSKUD
I Østen stiger solen op

SALME | DDS 29

Spænd over os dit himmelsejl

Mel.: Hans Holm 1988

1. Spænd over os dit himmelsejl.
Rør jorden med din finger.
Lad himmelbuen være spejl
for lyset, som du bringer.
Sæt fredens bue som et skjold
mod mørke, død og krigens vold -
du himmelbuens Herre.

2. Skænk os det klare kildevæld,
som skaber liv i strømmen.
Vi finder ikke kilden selv,
så hold os fast på drømmen:
At du er livets kilde, som
får blinde til at se sig om -
du underfulde Herre.

3. Vær sol på vores mælkevej,
og varm os i din sfære.
Lad Hellig-ilden brede sig,
så vi får mod at bære
vor klode som en blomstereng,
et liv i broget sammenhæng -
du fællesskabets Herre.

Leif Rasmussen 1988

LÆSNING

Paulus' Brev til Kolossenserne 1.25d-28

Guds ord, den hemmelighed,
som har været skjult for alle tider
og slægter, men som nu er blevet
åbenbaret for hans hellige;
for dem ville Gud kundgøre,
hvor rig på herlighed
for hedningerne
denne hemmelighed er:
Kristus i jer, herlighedens håb.
Ham forkynder vi,
og vi formaner enhver og belærer
enhver med al visdom for at føre
ethvert menneske frem som
fuldkomment i Kristus.

TROSBEKENDELSE

Vi forsager Djævelen og
alle hans gerninger
og alt hans væsen.
Vi tror på Gud Fader,
den Almægtige,
himlens og jordens skaber.
Vi tror på Jesus Kristus,
hans enbårne Søn, vor Herre,
som er undfanget ved Helligånden,
født af Jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus,
korsfæstet, død og begravet,
nedfaret til dødsriget,
på tredje dag opstanden
fra de døde,
opfaret til himmels,
siddende ved Gud Faders,
den Almægtiges, højre hånd,
hvorfra han skal komme at
dømme levende og døde.
Vi tror på Helligånden,
den hellige almindelige kirke,
de helliges samfund,
syndernes forladelse,
kødets opstandelse
og det evige liv.

Amen.

SALME | DDS 192

Hil dig, Frelser og Forsoner

Mel.: C.Chr. Hoffman 1878

1. Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

2. Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

3. Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.

4. Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?

5. Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

6. Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

7. Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

8. Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.

9. Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

N.F.S. Grundtvig 1837

Biskop Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes

Menighed Gud være lovet for sit glædelige budskab

LÆSNING

Johannesevangeliet 12.23-33

Jesus svarede disciplene: »Timen er kommet, da Menneskesønnen skal herliggøres. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold. Den, der elsker sit liv, mister det, og den, der hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evigt liv. Den, der tjener mig, skal følge mig, og hvor jeg er, dér skal også min tjener være. Den, der tjener mig, ham skal Faderen ære.

Nu er min sjæl i oprør, og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne time? Nej, det er derfor, jeg er nået til denne time. Fader, herliggør dit navn!« Da lød der en røst fra himlen: »Jeg har herliggjort det, og jeg vil atter herliggøre det.« Folkeskaren, som stod der og hørte det, sagde, at det var torden. Andre sagde: »En engel talte til ham.« Jesus sagde til dem: »Den røst lød ikke for min skyld, men for jeres skyld. Nu fældes der dom over denne verden, nu skal denne verdens fyrste jages ud. Og når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig.« Det sagde han og betegnede dermed, hvordan han skulle dø.

PRÆDIKEN

KIRKEBØN

APOSTOLSK VELSIGNELSE

Vor Herre Jesu Kristi nåde
og Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab
være med os alle!

MOTET

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)
GEISTLICHES LIED | OPUS 30

SALME | DDS 46

Sorrig og glæde de vandre til hobe

Mel.: Visemelodi omkring 1670

1. Sorrig og glæde de vandre til hobe,
lykke, ulykke de gange på rad,
medgang og modgang hinanden tilråbe,
solskin og skyer de følges og ad.
Jorderigs guld
er prægtig muld,
Himlen er ene af salighed fuld.

2. Kroner og scepter i demantspil lege,
leg er dog ikke den kongelig dragt.
Tusinde byrder i kronerne veje,
tusindfold omhu i scepterets magt.
Kongernes bo
er skøn uro,
Himlen alene gør salig og fro.

3. Alle ting har sin foranderlig lykke,
alle kan finde sin sorrig i barm.
Tit er et bryst under dyrebart smykke
opfyldt af sorrig og hemmelig harm.
Alle har sit,
stort eller lidt,
Himlen alene for sorgen er kvit.

4. Vælde og visdom og timelig ære,
styrke og ungdom i blomstrende år
højt over andre kan hovedet bære,
falder dog af og i tiden forgår.
Alle ting må
enden opnå,
Himmelens salighed ene skal stå.

5. Dejligste roser har stindeste torne,
skønneste blomster sin tærende gift,
under en rosenkind hjertet kan forne,
for dog at skæbnen så sælsom er skift!
I våde-vand
flyder vort land,
Himlen har ene lyksaligheds stand.

6. Angest skal avle en varende glæde,
kvide skal vinde sin tot ud af ten.
Armod skal prydes i rigeste klæde,
svaghed skal rejses på sundeste ben.
Avind skal stå
fængslet i vrå,
Himlen kan ene alt dette formå.

7. Lad da min lod og min lykke kun falde,
hvordan min Gud og min Herre han vil,
lad ikkun avind udøse sin galde,
lad kun og verden fulddrive sit spil!
Sorrig skal dø,
lystigheds frø
blomstre på Himle-lyksaligheds ø!

Thomas Kingo 1681

FADERVOR

Fadervor,
du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse,
men fri os fra det onde.
Thi dit er riget og magten og æren
i evighed!
Amen.

VELSIGNELSE

Biskop: Herren være med jer!

Menighed: Og med din ånd!

Biskop: Herren velsigne dig
og bevare dig!
Herren lade sit ansigt
lyse over dig
og være dig nådig!
Herren løfte sit åsyn
på dig og give dig fred!

Menighed: Amen, Amen, Amen.

MOTET

JOHN BACCHUS DYKES (1823-1876)
ETERNAL FATHER, STRONG TO SAVE

SALME | DDS 402

Den signede dag med fryd vi ser
Mel.: C.E.F. Weyse 1826

1. Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!

2. Den signede stund, den midnatstid,
vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som Jordens bold
skal lysne udi og gløde.

3. Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

4. Thi takke vi Gud, vor Fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!

5. Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!

6. Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

7. Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

Nordisk dagvise 14. årh. Dansk 1569.
N.F.S. Grundtvig 1826 og 1846.

UDGANGSBØN

POSTLUDIUM

EUGENE GIGOUT (1884-1925)
GRAND CHOEUR DIALOGUÉ

Layout og fotos
Per Rasmussen
Kasper Hornbæk (s.20)